ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 26 Ἰανουαρίου 1924

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η. — ΑΡΙΘ. 2192 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ὁ συναδελφος κ. **Ν. Κ. Παρίτσης** εἰς τὴν χθεσινὴν «Σάλπιγγα» ἀπεπειράθη δι' ἐνυπογράφου πενταστήλου ἄρθρου του νὰ δικαιολογήσῃ τὸν ἐσφαλμένον δρόμον ποὺ ἠκολούθησεν αὐτὸς καὶ τὸ δημοσιογραφικὸν του ὄργανον „εἰς τὸ πολιτειακὸν ζήτημα" συγχρόνως δὲ καὶ νὰ ψέξῃ τὴν ὁμάδα τῶν ἐπιτυχόντων πληρεξουσίων, οἱ ὁποῖοι — λέγει — «ἐξηπάτησαν τὸν Λεσβιακὸν Λαὸν κ.λ.π. Διὰ τὸν δεύτερον αὐτὸν σκοπὸν τοῦ κ. συναδέλφου δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν. Ὅπως μὲ τὴν «Σάλπιγγα» ὑβρίζουσαν ἢ ψευδομένην, δὲν συζητοῦμεν, ἔτσι καὶ μὲ τὸν κ. Παρίτσην. Ἡ ἀπόφασις μας μένει παντοτε ἀμεταβλητος.

Διαφέρει ὅμως τὸ πρᾶγμα ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην του ἀπόπειραν. Διότι ἐκεῖ πρόκειται περὶ συνοκτισεως τῆς ἀληθειας — ἱστορικῆς πλέον ἀληθείας — πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ σεβασμος εἶνε ἀπεριόριστος. Διὰ τοῦτο ἀσχολούμεθα μὲ τὴν προσπάθειάν του αὐτήν, ἀπὸ δημοσιογραφικὸν καθῆκον ἀπέναντι τοῦ Λεσβιακοῦ κοινοῦ.

Ὁ κ. Παρίτσης βασίζει τοὺς παραλογους συλλογισμούς του καὶ τὰ ἀστήρικτα ἐπιχειρήματα του εἰς τας τελευταίας δηλώσεις τοῦ Βενιζέλου μὲν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει.

Εἶπε — λέγει — ὁ Βενιζέλος: "Ὅτι καὶ αὐτος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς ὁποίας προεδρεύει, ἐπουσαν πεπεισμένοι τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ Βασιλικοῦ θεσμοῦ. Καὶ, — λέγει ἀκόμη — χωρὶς νὰ ἀρκεσθῇ ὁ Βενιζέλος εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ πολιτειακοῦ του αὐτοῦ «πιστεύω» διεκήρυξεν ὅτι οὐδεὶς κίνδυνος ἐξωτερικὸς ὑφίσταται ἐκ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς (....) Δημοκρατίας.

Εἰς τας δηλώσεις αὐτὰς τοῦ Βενιζέλου ὁ κ. Παρίτσης εὑρίσκει κατὰ παραδοξον λογικὴν, «καινοποιήσιν καὶ ἐπιβράβευσιν ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Βενιζέλου τῶν πολιτειακῶν πλανῶν τοῦ μονάζοντος ἀρθρογράφου.

Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν: "Ὅτι ἀπὸ τὴν σχετικὴν δήλωσιν τοῦ Βενιζέλου τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται λείπει μία λέξις" τὴν ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω μὲ ἀποσιωπητικά: ἡ λέξις **ΑΑΓΚΗ**. Δὲν ὑφίσταται ἐξωτερικὸς κίνδυνος ἐδήλωσεν ὁ Βενιζέλος ἐὰν ἤθελεν ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ΑΑΓΚΗ Δημοκρατία.

Εἶνε δὲ προφανὲς ὅτι μὲ τὴν προσθήκην αὐτὴν τὰ πράγματα ἀλλάζουν οὐσιωδῶς.

Μεταξὺ **ΒΙΑΙΑΣ** ἐγκαθιδρύσεως τῆς Δημοκρατίας, ἢ τῆς διὰ **ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΥ** δημοψηφίσματος (συγκεκαλυμμένης βίας) ἐγκαθιδρυομένης τοιαύτης, καὶ τῆς **ΑΑΓΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**, ἡ ὁποία θὰ προήρχετο ἀπὸ μετεκλογικὸν δημοψήφισμα, ὑπάρχει **ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ**.

Ἡ Δημοκρατία τῶν δύο πρώτων περιπτώσεων — βιαία ἢ προεκλογικὴ — ὄχι μόνον δὲν ἦτο ἀπηλλαγμένη ἐξωτερικῶν κινδύνων ὅπως κολακεύεται νὰ πιστεύει ὁ κ. Παρίτσης ἀλλὰ καὶ «θὰ ἔφερεν ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος ἐντεῦθεν τοῦ Ἀλιάκμονος. Οἱ δὲ ἐργάται τῆς Δημοκρατίας αὐτῆς θὰ ἐπέσυρον ἐφ' ἑαυτῶν τὴν καταραν τοῦ "Ἔθνους». Αὐτὴν τὴν γνώμην εἶχεν ὁ Βενιζέλος καὶ τὴν διεκήρυξε μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διέθετεν ἀπὸ τὸ Παρίσι, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διαφωτισθῇ **ΕΓΚΑΙΡΩΣ** ὁ πολιτικὸς κοσμος τῆς Ἑλλάδος, ποὺ δὲν ἐπαυσεν, ὅπως οἱ σπεύδουσαι φιλοδοξίαι τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, νὰ πιστεύει εἰς τὴν μεγάλην πολιτικὴν διάνοιαν τοῦ Βενιζέλου, καὶ νὰ προληφθοῦν οἱ ἐπικρεμάμενοι νέοι ἐθνικοὶ κινδυνοι.

Εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ μονάζων σήμερον συναδελφος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἶχον κηρυχθῆ, ἀπὸ ἐσφαλμένην προφανως ἐκτίμησιν ἐκλογικῶν συνθηκῶν, ὑπὲρ τῆς Παγκαλικῆς (βιαίας) Δημοκρατίας κατ' ἀρχάς, τοῦ προεκλογικοῦ Δημοψηφίσματος βραδύτερον, τῆς λύσεως τοῦ πολιτειακοῦ ἀργοτερα διὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ!

Ἀνέλειπαναὐταὶ ὅλαι αἱ κινδυνώδεις ἀπόψεις καὶ τάσεις τῶν περὶ τὴν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν, οὔτε οἱ ἀφορισμοὶ τοῦ Βενιζέλου ἐκ Παρισιων διὰ ἐξηκοντεζοντα οὔτε καὶ διὰ ἐξηνταπλασιαζετο οὕτος νὰ κατέλθῃ ΕΣΠΕΥΣΜΕΝΩΣ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ προλάβῃ τὰς ἐκ τοῦ παραφρονος Παγκαλικοῦ πατριωτισμοῦ ἐπικειμένας συμφορὰς τοῦ Ἔθνους.

Καὶ τώρα, ποὺ ὅλοι αὐτοὶ οἱ κινδυνοι ἐπροληφθησαν διότι οὐδὲν ἐξ ὅσων ὑπεστηριξεν ἡ «Σάλπιγξ» καὶ ὁ κ. Παρίτσης ἔγενεν οὔτε δηλαδὴ βιαία ἐγκαθίδρυσις τῆς Δημοκρατίας οὔτε προεκλογικον δημοψήφισμα" ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας ἐπεκράτησαν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον αἱ ἀντιλήψεις τοῦ κ. Βενιζέλου τὰς ὁποίας πολὺ πρὶν ἐκθέσῃ οὗτος διὰ τῆς γνωστῆς ἐπιστολῆς του, εἶχε καθορίσει, διεκήρυξε καὶ ὑπεστήριξε, **ΑΚΡΙΒΩΣ** τὰς **ΙΔΙΑΣ**, ὁ κ. Παπανδρέου εἰς το πολιτειακὸν πρόγραμμα τῶν Φιλελευθέρων Δημοκρατικῶν τῆς Λέσβου, τώρα ποὺ ἡ Δημοκρατία δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ ἔλθῃ παρὰ ΜΟΝΟΝ ΕΑΝ τὴν θελήσῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, — ΑΑΓΚΗ — ἀπὸ τὸ μετεκλογικὸν δημοψήφισμα, τώρα ὁ Βενιζέλος — ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες ποὺ θέτουν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Δημοκρατίαν, ὑπεράνω ἐκλογικῶν ὑπολογισμῶν — διακηρύττει καὶ πιστεύει ὅτι οὐδεὶς ἐξωτερικοὺς κίνδυνος ὑφίσταται ἐκ τῆς ἐγκαθιδρύσεως ΑΑΓΚΗΣ Δημοκρατίας.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν πολὺ ὀρθῶς ὁ κ. συνάδελφος εἶπεν, ὅτι ὁ χρόνος ἔφερεν εἰς φῶς.

Ἄλλο ζήτημα βεβαίως τὸ διότι ὁ ἴδιος προσποιεῖται ὅτι δὲν τὴν βλέπει. Ἴσως νὰ ἐνόμισεν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ ἔφερεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ τὸν Βενιζέλον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπεμακρύνθη πλησίον του. Ἴσως...

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ τακτικὴ εἶνε βασικῶς ἐσφαλμένη.

Ἡ ἠθικὴ ἀποκατάστασις ἐπέρχεται δύσκολα βέβαια, ἀσφαλῶς ὅμως μόνον διὰ τῆς ὁμολογίας καὶ τῆς μετανοίας. Ἐπειδὴ ὅπως εἶπε καὶ ὁ Πλαστήρας:

«Τὸ πλανᾶσθαι ἀνθρώπινον. ἀλλὰ τὸ ὁμολογεῖν τὴν πλάνην εἶνε ἀνώτερος πολιτισμὸς καὶ εὐγενέστερος ἀνδρισμός.»

Σ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

Ο ΝΕΚΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥΤΑΓΧΑΜΕΝ

Ἀνευρέθη ὁ νεκρὸς τοῦ Τουταγχάμεν. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἐκθέτει διὰ μακρῶν ἀνακοινωθὲν ἐκ Λονδίνου. Ὁ νεκρὸς ἐπιστεύετο ὅτι δὲν θὰ ἀνευρίσκετο ἐφέτος καὶ διὰ τοῦτο τὰ ἔργα τῶν δύο τελευταίων ἡμερῶν ἀπεπέλεσαν ἐπίπλεον καὶ δι' αὐτὸν ἀκόμη τὸν κ. Κάρτερ. Τὸ πρόβλημα τῆς κατεδαφίσεως τῶν σαρκοφάγων ὑπῆρξε τόσον περίπλοκον, ὥστε δὲν ἠδυνατὸ νὰ προβλεφθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν, τὰς ὁποίας θὰ ἀπῄτει παρομοία ἐργασία. Οὐδὲν ἦτο γνωστὸν περὶ τοῦ μεγέθους τῆς σαρκοφάγου καὶ ὑπῆρχε πᾶσα πιθανότης ὅτι εἰ διαστάσεις της θὰ ἦσαν τοιαῦται, ὥστε νὰ παρουσίαζον δυσχερείας. Τὸ ἄνοιγμα ὅλων τῶν θυρῶν, τῆς μιᾶς κατόπιν τῆς ἄλλης, παρουσίαζε πολλὰ ἐμπόδια, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ὑπερνικήθησαν ὁ κ. Κάρτερ, καὶ ἤρχισε τοῦτο πρὸ τριημέρου.

Ἐκλήθη πρὸς τοῦτο ὁ κ. Ἤγκελμαχ, Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἄνω Αἰγύπτου, ἵνα παραστῇ εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦτο ἐξ ὀνόματος τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως, παρέστησαν δὲ ὡσαύτως παρεκλήθη καὶ ὁ κ. Κάρτερ εἰ κ. κ. Χάρκνες, Λίγκο, ἐπίτροποι τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Τμήματος, Οὐίλκ Διευθυντὴς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ Τμήματος τοῦ Μουσείου τῆς Μητροπόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης.

Περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν πάντες κατῆλθον εἰς τὸν τάφον. Ἦτο σιγὴ ἀλησμόνητος. Παρόμοιαι σιγαὶ ὑπῆρξαν καὶ εἰς τὸ παρελθὸν, ὡς ἡ σιγὴ καθ' ἣν κατὰ πρῶτον ἠνοίχθη ὁ τάφος καὶ δεύτερον ἡ σιγὴ, καθ' ἣν ἐφαίνοντο τὰ θαύματα ἐκείνα τοῦ ἀντιαλλάμου. Καὶ τώρα τὸ φέρετρον τὸ ὁποῖον ἐπὶ τόσας ἑκατοντετηρίδας περιέβαλε μυστήριον, εὑρέθη χάλκινον εἰς τὸ ἔπιμονον ἔργον τοῦ κ. Κάρτερ. Καὶ ἀνεκαλύφθη. Ἀκόμη μία παρισταῖα ἀλησμόνητος σιγὴ ἀνεμέ ἐτοι, ἡ σιγὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀφαιρεθῇ τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου καὶ θὰ φανῇ ὁ Βασιλεὺς Τουταγχάμεν.

Τὸ ἀνακοινωθὲν κατόπιν λέγει ὅτι ὅλοι οἱ κατελθόντες εἰς τὸν τάφον, Κάρτερ καὶ ἡ ἀκολουθία του κατεῖχοντο ὑπὸ βαθείας συγκινήσεως διότι ἐὰν αἱ προσδοκίαι των ἐπραγματοποιοῦντο, θὰ παρίσταντο πρὸ θεάματος, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς σύγχρονος ἀνθρωπος εἶδε ποτέ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὅτε τὸ πρῶτον ὁ κ. Κάρτερ, τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον εἰσῆλθεν εἰς τὸν νεκρικὸν θάλαμον, οἱ θύραι δὲν εὑρέθησαν ἐσφραγισμέναι καὶ ὅταν ἐνέοι ἠνοίχθησαν ἀνεκαλύφθησαν ἐντὸς τῆς δευτέρα σαρκοφάγου τεσσάρες θαυμασίων θησαυρῶν, ὡς; δοχεῖα ἐξ ἀλαβάστου, χρυσᾶ ἀντικείμενα, τόξα κ. λ. π. Πρὸ τινος οἱ θύραι αὗται ὅμοῦ μετὰ τῶν θησαυρῶν τούτων εἶχον ἀφιεθῇ πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου καὶ οὗτος οἱ θύραι τῆς νέα; σαρκοφάγου ἐπεφάνησαν ἐξ ὁλοκλήρου χρυσοποίκιλοι, μὲ εἰκονογραφία: παριστώσας τὸν Βασιλέα Τουταγχίμεν εἰς διαφόρους στάσεις.

Ὁ ἄνω καὶ κάτω σύστις τῶν θυρῶν τούτων ἦτο ἐξ ἐβένου ὁ δὲ κεντρικὸς ἐξ ὀρειχάλκου, συνδεόμενος διὰ σχοινίου, ἡ σφραγὶς δὲ ἦτο ἀνέπαφος. Τὸ σχοινίον τοῦτο ἀφηρέθη μὲ προσοχὴν ὡς καὶ ὁ σύρτης καὶ ὅταν ἠνοίχθησαν οἱ θύραι ἐπεφάνη ἡ τρίτη σαρκοφάγος, παρομοία πρὸς τὰς ἄλλας ἐξ ὁλοκλήρου χρυσοποίκιλτος μὲ σύρτην ἐπίσης ἐξ ἐβένου εἰς τὰς θύρας της καὶ τὸ σχοινίον καὶ ἡ σφραγὶς ἀνέπαφα. Ἐπὶ τῆς σαρκοφάγου ὑπῆρχον ἐπίσης εἰκονογραφίαι τοῦ Τουταγχίμεν, ὡς καὶ θῶς κατατροπώνων 9 ἐχθρούς.

Ἐπὶ τῶν θυρῶν ὑπῆρχον εἰκονογραφίαι, παριστῶσαι διαφόρους θεοὺς τοῦ Ἄδου. Ἀφηρέθησαν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν ὁ σύρτης καὶ τὸ σχοινίον ἔκόπη καὶ οἱ θύραι τῆς τρίτης ταύτης σαρκοφάγου ἠνοίχθησαν ἐπεφάνη δὲ τετάρτη σαρκοφάγος, ἐπίσης χρυσοποίκιλτος. Ἀθτη ἐπίσης ἔφερε σύρτην ἐξ ἐβένου, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχεν σφραγίς.

Ἡ ἀπόφασιστικὴ στιγμὴ ἐπλησίαζε, καὶ πάντες ἀνέμενον μετὰ μεγάλης ἀνυπομονησίας. Οἱ σύρται τῶν τελευταίων θυρῶν ἀφηρέθησαν· οἱ θύραι ἠνεῴχθησαν καὶ ἐπεφάνη φέρετρον τετροσίων διαστάσεων, ἐκ κρυσταλλωμένου ἀμμολίθου. Τὸ φέρετρον τοῦτο ἦτο ἀνέπαφον μὲ τὸ κάλυμμά του.

Εἰς τὰς γωνίας ὑπῆρχον οἱ εἴκονες τῶν τεσσάρων προστατίδων θεεῶν. Ἀπὸ τὴν θύραν μόνον τὸ ἓν ἄκρον τοῦ φερέτρου ἦτο ὁρατόν, ἀλλὰ τοῦτο ἀρκεῖ τὸν διὰ ν' ἀπολέσῃ τὴ λαμπρὸν ἔργον τέχνης ἦτο. Ἦτο ἡ συγκινητικωτέρα στιγμή. Ὁ, τιδήποτε ἀμφιβολίοι καὶ ἂν ὑπῆρχον περὶ τῶν περιεχομένων τῶν σαρκοφάγων αὐτῶν, διεκεδιάσθησαν. Δὲν θὰ ἦναι δυνατὸν νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ κάλυμμα τοῦ φερέτρου τούτου μέχρις ὅτου πρῶτον αὐταὶ αὗται οἱ σαρκοφάγοι κατεδαφισθῶσι καὶ δὲν εἶναι γνωστὸν πόσον χρόνον θ' ἀπαιτήσῃ ἡ κατεδάφισις τοῦ, διότι ὡς; ἐγένετο μνεία καὶ εἰς προηγούμενα τηλεγραφήματα, τὸ ἔργον τοῦτο παρουσιάζει πολλὰς δυσκολίας.

Ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ καλύμματος τοῦ φερέτρου καὶ μετακίνησιν τῆς μούμιας τοῦ Βασιλέως; ὁ κ. Κάρτερ καὶ ἡ ἀκολουθία του θὰ ἐκτελέσουν τὸ ἔργον τοῦτο μετὰ τῆς μεγαλυτέρας προσοχῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν νεκρόν. Ὁ νεκρὸς; ὅμω: θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν θέσιν του καθ' ὑψηλὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ τοῦ μακαρίτου Λόρδου Κάρναβον.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Δι[illegible] ἐ[illegible]σαμεν τὴν σημασίαν τοῦ ἐξ Ἀγκύρας τηλεγραφηθέντος ἄρθρου τῆς «Χακιμιέτ Μιλλιέ» (Ἐθνικῆς Κυριαρχίας), ἡμετερισμὸν ὀργάνου τῆς Κεμαλικῆς Κυβερνήσεως, τονίσαντος τὰς ὑπεροχὰς πολιτικὰς ἀρετὰς τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐξέρωμεν τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας οἱ σημερινοὶ κυβερνῆται τῶν δύο ὁμόρων χωρῶν ἦλθον εἰς προσωπικὴν συνάφειαν ἐν Λωζάνῃ καὶ κατέλῃξαν εἰς τὴν ὑπογραφὴν τῆς συνθήκης, ἧς ἔδοσε τέρμα εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1912 σχεδὸν ἄνευ διακοπῆς ἐξακολουθήσασαν ἐμπόλεμον κατάστασιν. Πρέπει νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀμφανίσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν τῆς Ἑλλάδος, Ἀνατολῆς ἐπὶ τῶν ἰδυνόντων τῆς Νέας Τουρκίας προξενηθεῖσαν κολοσσιαίαν ἐντύπωσιν. Ἡ δὲ ἐντύπωσις αὕτη εἶνε ἡ τῆς βαθείας καὶ ἐπὶ τῶν Τούρκων αὐτῶν ἐπιβολῆς τοῦ Μεγάλου Ἕλληνος, ἀπέναντι τῆς προσωπικότητος τοῦ ὁποίου πάντοτε ἠναγκάσθησαν ν' ἀποκαλυφθοῦν καὶ νὰ ὑποχωρήσωσιν.

Ὅταν ἡ Κρήτη ἀπέστελε διὰ πρώτην φορὰν τοὺς βουλευτὰς αὐτῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν, ἡ Τουρκία τοῦ Ταλαὰτ καὶ Ἐμβῆρ ἠπείλησεν, ὅτι θὰ προέβαινε μέχρι κηρύξεως πολέμου, ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀδέχετο ἐν τῇ ἐθνικῇ ἀνυπροσωπείᾳ τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Κρήτης εἰς ἔνδειξιν τῆς ἑνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ὅμω: ἐγνώσθη μετ' ὀλίγον ὅτι μεταξὺ τῶν Κοητῶν βουλευτῶν ὑπῆρχε καὶ ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὁ γράψων τὰς γραμμὰς ταύτας ἠνόησε μετ' ἐκπλήξεως; ἀλλὰ καὶ μετ' ἀληθοῦς ἐθνικῆς, ὑπερηφανείας ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας, ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλη ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ μίαν ἐξαίρεσιν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Βενιζέλου, δεχομένη τὴν εἴσοδον τούτου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλήν, διότι «il parait que c' est un homme comme il faute».

Ὅταν διαρκοῦντος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἤρχισε πλέον νὰ θεωρῆται βεβαία καὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ συμμετοχὴ παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἀντάντ, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις τοῦ Ταλαὰτ δὲν ἔπαυεν ἀπαλοῦσα προκαταβολικῶς διὰ τῶν μύδρων τῆς συνολικῆς ἀπελάσεως; τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Τουρκίας ὁλοκλήρου. Ἐνόμιζεν ὅτι τοῦτο θὰ συνεκράτει τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἧς ἤδη ἐπὶ Κωνσταντίνου εἶχεν ὑποσχῇ τὴν συρροὴν τόσων δεκάδων χιλιάδων Ἑλλήνων ἐκ Θράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας.

Ὅταν ὅμως ἤλθεν ἡ ὁριστικὴ εἴδησις τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς Κυβερνήσεω: τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Ἀθήναις, ὁ τότε Μέγας Βεζύρης Ταλαὰτ πασᾶ; κολέσας τοὺς διευθυντὰς τῶν Τουρκικῶν ἐφημερίδων εἶπεν εἰς αὐτοὺς; τὰ ἑξῆς:

— «Ἀπὸ τὴς σήμερον σᾶς; ἀπαγορεύω νὰ γράψητε τὸ ἐλάχιστον κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάδος!»

Καὶ εἰς ἀπόδειξιν τοῦ δτι ἀμίλει σοβαρῶς ἔπαυσε τὴν σατιρικὴν ἐφημερίδα «Κορακκιόζ», διότι εἶχε δημοσιεύσῃ μίαν σ σβλητικὴν γελοιογραφίαν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Moreover, δ[illegible]ς ἔλεγον οἱ Ἄγγλοι, ἐπὶ διαρκοῦντος τοῦ πολέμου οἱ στρατεύσαντες Ἄγγλοι, Γάλλοι, Ἰταλοὶ καὶ ἄλλοι μετεφέροντο ἐναλλὰξ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐνεκλείοντο εἰς τὰ «στρατόπεδα τῆς συγκεντρώσεως», μόνον οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ἀνατολὴν καὶ μετὰ τὴν ὑπ' τοῦ κ. Βενιζέλου εἴσοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον. Ἐκεῖ πλέον, ἐνῷ δὲν ἐπετρέπετο εἰς τοὺς; ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἄγγλους, Γάλλους καὶ Ἰταλοὺς νὰ ἐξέρχωνται μετὰ τὴν θὴν ἐσπερινὴν ὥραν εἰς τὰς ὁδοὺς; οἱ "Ἕλληνες ὑπήκοοι ἔμενον ἀκόμη δὲν ἐμποδιζόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἐφίτουν μέχρι πρωΐας; ἀνοικτὰ τὰ ξενοδ χεῖα, ζυθοπατοῦρα, ἀκόμη... καὶ τὰ χαρτοπαιχτεῖα αὐτῶν!

Ἀναφέρω ἐνταῦθα γεγονότα ἄγνωστα ἴσως μέχρι τοῦδε καὶ δὲν διστάζω νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι ὅλα ταῦτα ὀφείλοντο εἰς τὸν φόβον, ὃν ἐμπνέει εἰς τοὺς Τούρκους τὸ ὄνομα καὶ μόνον τοῦ κ. Βενιζέλου.

Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ τώρα. Ἀφοῦ ἡ «Ἠπειρῆ» καὶ ἡ «Τασφίρ-ι-Ἐφκιὰρ» ἐνετρύφησαν ἐπὶ ἡμέρας εἰς τὰ «ἐμπαῖ-νεστρὸν» καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔρχεται αἰφνιδίως τὸ ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς Ἀγκύρας νὰ τονίσῃ ἀληθῆ διθύραμβον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Βενιζέλου.

"Οπω; ἄλλοτε ὁ Ταλαὰτ ἐθεώρει ἑαυτὸν ὑπερήφανον διότι ὁ Τάκε Ἰωνέσκου διεχόμενος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τὸ 1913, εἶπεν εἰς αὐτὸν, ὅτι τὸν θεωρεῖ ὡς τὸν δεύτερον πολιτικὸν ἄνδρα τῶν Βαλκανίων μετὰ τὸν κ. Βενιζέλον, οὕτω καὶ σήμερα ὁ Ἰσμὲτ, τόσον ἐν Λωζάνῃ ὅσον καὶ ἐξ Ἀγκύρας κολακεύεται, διότι ἦλθεν εἰς προσωπικὴν συνάφειαν καὶ διὰ διατήρησιν ἀγαθῆς σχέσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου.

Πόσαι καταστροφαὶ θὰ προελαμβάνοντο ἄνευ τῆς ψήφου τοῦ 1920.

Ὑπεύθυνος: ΑΑ. ΚΑΓΡΗΣ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΔΙΟΙΟΙ ΟΙΚΤΙΡΜΟΙ

Μία ἱστορικὴ λεπτομέρεια ἐχρησίμευσε, τὰς ἡμέρας αὐτάς, ὡς τὸ τελευταῖον ἔρεισμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσεπάθησεν ἀπεγνωσμένως βλος ὁ ἀντιδραστικὸς τύπος, νὰ στηρίξῃ τὴν ἰδέαν τοῦ βασιλικοῦ θεσμοῦ. Ἡ συνθήκη τῆς προσαρτήσεως τῶν νήσων τοῦ Ἰουνίου, ἀναφέρει ὅτι αἱ προστατιδες δυνάμεις ἐκχωροῦν τὴν Ἑπτάνησον ὅπως ἀποτελέσῃ τμῆμα τοῦ ὑπὸ τὸν Βασιλέα Γεώργιον συνταγματικοῦ ἀνεξαρτήτου ἑλληνικοῦ κράτους.

Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ἀνατέρω περίοδος τῆς συνθήκης οὐδεμίαν ὑποκρύπτει μελλοντικὴν σκοπιμότητα, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅτι διὰ ταύτης τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀναλαμβάνει ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς Δυνασείας τοῦ τότε Βασιλέως, τῆς ὁποίας ἡ ἐγκαταλειψις θὰ συνεπήγετο ἐπαναφορὰν τῆς προστασίας τῶν Δυνάμεων ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἄρσιν τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς κυριαρχίας, ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ τύπος τῶν Βασιλοφρόνων.

Εἶνε ἄξιοι οἰκτιρμοῦ οἱ περίεργοι αὐτοὶ ἰδεολόγοι οἱ ὁποῖοι ἀντλοῦν τὰ ἐπιχειρήματά των ἀπὸ τοὺς φρασεικοὺς τύπους τῶν διαφόρων ἱστορικῶν ἐγγράφων.

Η ΟΥΡΑ ΤΟΥ ΣΚΥΛΙΟΥ

Δημοσιεύεται διάταγμα ἀπονομῆς χαρίτων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα μετοξὺ τῶν καταδίκων τοῦ τελευταίου στασιαστικοῦ κινήματος. Προβαίνουσα εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ συμφιλιωτικοῦ καὶ εἰρηνευτικοῦ προγράμματός της. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ προβλέψωμεν ἐὰν αἱ εἰλικρινεῖς αὐταὶ προσπάθειαι τῆς Κυβερνήσεως θὰ εὕρουν τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὸν κόσμον τοῦ ἀντιθέτου στρατοπέδου καὶ ἐὰν τοῦτο θὰ συντείνῃ ὥστε ἡ ἀντιπολιτευτικὴ τακτική του νὰ ἀποβάλῃ τὴν μορφὴν τῆς ἀντιδράσεως τὴν ὁποίαν ἔχει σήμερον, ἐπανερχομένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς νομιμοφροσύνης καὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρθολογισμοῦ εἰς τὰ ὁποῖα ποτὲ δὲν κατορθωσε νὰ περιορίσῃ ἑαυτήν.

Παρ' ὅλην τὴν ἀμφιβολίαν ταύτην δὲν ἀποκρύπτομεν τὴν ἀπαισιοδοξίαν μας. Ἔχομεν κατὰ νοῦν μίαν λαϊκὴν παροιμίαν περὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ σκυλιοῦ, καὶ εἶνε πιθανώτατον ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν.

ΕΛΕΝΗ Ι. ΣΦΗΝΔΙΟΥ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΑΝΝΑΣ

(Διήγημα)

— «Μητερούλα, πρὸς τί δλε; αὐτὲς οἱ συγκινήσεις; καὶ γιὰ σᾶ; καὶ γιὰ μένα εἶναι καταστρεπτικές; σήμερα εἶναι πιὰ ἀργά. Πῆρα ὅρκο, εἶμαι στοιπωτής, μαζὶ μὲ τοὺς Κεζάκους; θὰ ὑπερισπίσουμε τὸ Ρωστὶβ καὶ θὰ τοὺς φάμε τοὺς Μπολσεβίκους... »

— "Εδωσες; ὅρκο!—εἶπε ἡ δυστυχισμένη μάννα καὶ μὲ τέτοιο ἀπελπισιακὸ βλέμμα κοίταξε τὸ γυιό της ἐτρελλόν, ὕστερα κλονίσθηκε καὶ ἔπεσε κάτω λιποθυμη.

Ὁ Πέκιας τὴν σήκωσε στὰ χέρια του, τὴν πῆγε στὴν κάμαρά της καὶ τὴν ξάπλωσε στὸ κρεββάτι τη. "Υστερα ἀπὸ μερικὰ λεπτὰ—φτύγκαν αἰῶνες στὸν Πέκια— ἡ "Αννα Ἰβίνοβνα ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ θυμήθηκε τὴν τρομερὴ σκηνή... Ὁ Πέκας της, τὸ χαϊδεμένο της, τὸ μονάκρβό της παιδί, κατατίχθηκε στὸν Ἐθελοντικὸ στρατὸ χωρὶς νὰ ρωτήσῃ τὴ γνώμη της, χωρὶς νὰ τὴν συμβουλευθῇ.

— Παιδί μου, Πέκια μου, δὲν εἶναι ἀλήθεια... πές μου πώς δστεευόθηκες...

Ὁ Πέκιας ἀπ' τὴ συγκίνηση δὲ μποροῦσε νὰ μιλήσῃ· πῆρε τὰ χέρια τῆς μαμμᾶς του καὶ μὲ κατάνυξη τἄφερε στὰ χειλια του.

Εἶχερε ἡ ἄμοιρη μάννα πώς ὁ γυιός της δὲν θὰ γνόταν ποτὲ λιποτάκτης. Τὰ δάκρυα τῆς—τόνοιωσε καὶ μονάχη της—δὲν θὰ ἄλλαζαν τὴν ἀπόφασή του.

"Αρχισε τότε ἐκείνος μὲ παστικὸ ὕφος καὶ μὲ ἀκράτητο ἐνθουσιασμὸ νὰ τῆς ἐξηγῇ δλη τὴν κατάσταση. Οἱ Κοζάκοι δὲν εἶναι κεῖνοι ποὺ φαντοζόταν ἡ μητέρα του, ἄν πρὶν ἦταν δυστακτικοί, ἡ αὐτοκτονία τοῦ Καλεγκὶν ζωογόνησε τὴν ἄγια φλόγα, ποὺ ἔβρωζε μέσα τους.

— Θὰ νικήσουμε, μητερούλα μου, θὰ τοὺς φάμε τοὺς Μπολσεβίκους,' μὴ φοβᾶσαι' ἔχουμε κανόνια, πολεμοφόδια, καλοὺς ἀρχηγούς;' ἀμ' τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς νειότης δὲν τὸν λογαριάζει γιὰ τίποτα; Δὲν μποροῦσα νὰ ἀρνηθῶ κεὶ δὲν ἦταν καὶ στὸ χέρι μου νὰ ἀρνηθῶ. "Οποιοι οἱ φίλοι μου, εἶ γνωστεί μου εἶναι ἐδελοντεί, καὶ μὲ τὶ ἔξαρση μιλοῦν γιὰ τὸν ἱερὸ αὐτὸ πόλεμο! Θὰ ἤθελες ὁ γυιός σου νὰ γνόταν λιποτάκτης;

Ἡ "Αννα Ἰβάνοβνα ἄκουε τὸν Πέκια μὲ ἀπελπισία· ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ τὸν καταρίῃ· ἦταν γενναῖος καὶ ἤθελε νὰ θυσιασθῇ γιὰ τὴν πατρίδα τοῦ.

— Τώρα σ' ἀφίνω, γλυκιά μανοῦλα μου, νὰ ἡσυχάσῃς λιγάκι· θὰ τὰ ξαναποῦμε. Ὁ γυιός σου θὰ τιμήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του καὶ τὸ δικό σου. Θὰ περάσουμε τὴ βραδυιὰ μαζὶ κι ἐὰν τὸ πρωΐ θὰ σ' ἀποχαιρετήσω, θὰ μ' εὐλογήσῃς; καὶ ἡ εὐχή σου θὰ φέρῃ καλὸ σὲ μένα καὶ στοὺς φίλους μου.

Ὁ Πέκας ἔφυγε... Χίλιες ἰδέες περνοῦν ἀπ' τὸ μυαλὸ τῆς "Αννας Ἰβάνοβνας· οἱ πιὸ ἀπίθανες τὶ φαίνονταν δυνατές, καὶ στὴν ἐπονεμένη της καρδιὰ πέρνοῦσε ἕνα κῦμα ἀπελπίδας, ποὺ τὴν κατσούγιαζε γιὰ μιὰ σαγμοῦλα καὶ ἔρβοζε τὴν πλήγη της. "Υστερα οἱ φόβοι ξαναχρονταν καὶ πλάκωναν τὶς ἀμυδρὲς ἐλπίδες.

* *

"Αμα ἔμεινε μονάχη ἡ "Αννα Ἰβάνοβνα θυμήθηκε γιὰ μιὰ σιγμὴ τὰ νεανικά της χρόνια, τὰ θαυμάσια αὐτὰ χρόνια, ποὺ περνᾶ ἕνα τέο πλάσμα καὶ γύρω του ἀποκρυσταλλώνεται τὸ ἄγαρο τῆς κόσης. Εἶναι τὸ ἰδανικό, ἡ γλυκιὰ ἡ ἀνάμνησι, ποὺ σκλαβώ ε μια δόλευκη καὶ ἀγνὴ ἀπορῆη. Μυστηρώδη χρόνια, ποιός πτὲ θὰ φανερώσῃ τὰ μυστικά σας; Θυμήθηκε τὰ εὐτυχισμένα χρόνια ποὺ πέρασε στὸ πατρικό τη; σπίτι, τὸν ἔρωτα ποὺ αἰσθάνθηκε γιὰ τὸν πατέρα τοῦ Πέκια;.. Ἡ εὐτυχία της δμω δὲ βάσταξε πολὺ· πέντε χρόνια ἔζησε ἐκτακτο, καὶ μιὰ μέρα τῆς ἔφεραν τὸν ἄνδρα της σκοτωμένο...

Πῆγε μὲ φίλους του στὸ κυνῆγι, ἀφηνίσσε τὸ ἄλογό του καὶ τὸν ἔρριξε χάμω θανάσιμα... Ἡ εὐτυχία δυστυχῶς μοιάζει μὲ ἕνα πουλὶ διεβατικό, ποὺ δὲν μένει πολὺ κειρὸ στὴ φωλιὰ ποὺ δτιλέξε... Φυβερὲ, σκυγιὲ, ποὺ ἡ "Αννα Ἰβάνοβνα δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ ξεχασῃ... "Επαυσε ἀπὸ μηνιγγίτη καὶ πῶς ἔζησε ἡ ἴαν θαῦμα... Θυμήθηκε ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια τὸν θάνατο τῆς μητέρας τῆς. Τὸ χαριτωμένο παιδάκι της, ὁ Πέκιας τῆς τὴν κράτησε σὴ ζωή. Τὰ γαλανιὰ τοῦ ματάκια, τὸ ἀγγελικό του χαμόγελο τῆς δόσαν σιγὰ σιγὰ τὴ λήθη... Τὰ πανέμορφα τὰ εὐτυχισμένα χρόνια εἶχαν περάσει καὶ τώρα εἰσβαίνοταν πῶς ἔ πρεπε νὰ ζήσῃ γιὰ τὸ παιδί τη. "Εφυγε ἀπ' τὴν Πετρούπολι — εἶχε πολλὲς ἀναμνήσεις — καὶ ἐγκατασταθῆκε στὸ Ροστὸβ μὲ τὴ γοῦρα νιάτια της, ποὺ ἔγιε καὶ νταντιὰ τοῦ Πέκια. Αὐτὸ λοιπὸν τὸ παιδὶ ποὺ μεγάλωνε μὲ τόση ἀγάπη, θὰ ἔπαφτε στὰ χέρια τῶν Μπολσεβίκων; Ἡ δύστυχη πάγωνε ἀπὸ φρίκη. Ἦταν φυσικὰ ἀπαιτοῦσεν ὅπως εἶνε δλα ποὺ ἐσυμφέρνανε ἀπ' τὴ ζωή. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ Πέκια τὴν ἄφννε ψυχρή. Κεῖνη εἶχε πικρὴ πεῖρα ἀπ' τὴ ζωὴ καὶ ἀπ' τὰ βιασανά της. Ἀλλὰ μήπως μποροῦσε νὰ τὸν ἐμποδίσῃ. Ὁ ὅρκος ποὺ εἶχε δόσει ἦταν ἱερός. Σκωλώθηκε ἀπὸ τὸ κρεββάτι τῆς, γονάτισε ἐμπρὸς στὸ εἰκονοστάσι καὶ προσευχήθηκε μ' δλη τὴ τὴ καρδιά. Λεπτὰ, ὧρες πέρασε, δὲν ἤξευρε, δὲν εἶχε συνειδύνση τὴ ὥρα. Ἔξοφα ἄκουσε βήματα καὶ σηκώθηκε τρομαγμένη· ἡ ὑπηρέτρια ἤρθε νὰ τῆ πῇ, τώ τὸ τσάϊ ἦταν ἕτοιμο, καὶ πώς, ὁ Πέκια, μὲ δυὸ φίλους του τὴν περίμενε στὴν τραπεζαρία.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟΠΙΚΑ

— Ναυάγιον Τουρκικοῦ βενζινοπλοίου

Τουρκικὸν βενζινόπλοιον προσήραξεν ἀπὸ πρωΐας, λόγῳ τῆς τρικυμίας δυσθεν τοῦ λιμένος Παμφύλιον καὶ πρὸς βορρᾶν αὐτοῦ. Ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου μετέβη σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπιτροπὴ ἀποριζομένη ἀπὸ τὸν κ. Λιμενάρχην καὶ τὸν κ. Εἰρηνοδίκην. Τὸ πλοῖον εἶχε πλήρωμα 8 ἀνδρῶν οἵτινες διεσώθησαν, ἔφερε δὲ φορτίον ἀχνῶν βαρελίων προοριζόμενον διὰ τὴν Σμύρνη.

— Διοικητικὴ μέριμνα γιὰ τὰ ὀρφανὰ

Ἰδιαιτέρα μέριμνα τοῦ κ. Νομάρχου, ἱδρύθη εἰς τὸ ἐν „Κρατήρῳ Ὀρφανοτροφεῖον ταπητουργεῖον διὰ τὴν ἐκμάθησιν ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῷ ὀρφανῶν κοριτσιῶν τῆς τέχνης τῆς ταπητουργικῆς. Ἐπινεύουν τὴν πρόσκτησιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἐκτὸς τοῦ ὅτι θέλει ἀποβῇ εὐεργετική εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀποκλήρων τῆς τύχης παιδιῶν, ἀποτελεῖ μίαν γενναίαν ὠθησιν πρὸς τὴ ἐμπορὸ τοῦ ἔθους αὐτοῦ τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας μας.

— Ἀπόλυσις ὑπαλλήλων

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Περιθάλψεως ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἐνταῦθα γραφείων Περιθάλψεως κ. Γεωρ. Βασιλειου, Κ. Μακρόπουλος, Γεώρ. Θεηχαρίδης, Εὐαγ. Τζελτζόη, Π. Σουμελίδη, Ι. Τζανέλλης, Ἑλλη Παπαϊωαννου, Σοφία Φρονιμοπούλου καὶ Στέλλα Σπανούδη.

— Ἑορτασμὸς καὶ ἀρχαιρεσίαι τοῦ Σωματείου «Ἀλληλοβοήθεια»

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27ην Ἰανουαρίου τὸ εὐεργετικὸν Σωματεῖον τῆς πόλεώς μας «Ἀλληλοβοήθεια» δίδει πανηγυρικὴν ἑορτὴν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Συμεών. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας ἡμῶν θὰ διεξαχθῇ ἐν δλῃ τῇ λαμπρότητι, θὰ γίνῃ δεξίωσις εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Σωματείου κείμενα ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ἁγίου Συμεών, ὡς καὶ ἡ ἐτησιος λογοδοσία ὑπὸ τοῦ προέδρου, καὶ θὰ ἐπακολουθήσουν ἄρχαρεσίαι σύμφωνα μὲ τὶ καταστατικὸν προσεγγομένων τῶν μελῶν καθ' δλην τὴν ἡμέραν, πρὸς ἀναδοχὴν νέου Δ. Συμβουλίου.

Προσκαλοῦνται πάντα τὰ μέλη, πᾶσαι αἱ ἀρχαι, τὰ προεδρεῖα τῶν Σωματείων καὶ πάντες οἱ φιλέορτοι ὅπως παρασταθοῦν εἰς τὴν ἑορτὴν. Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν λόγῳ κατεπείγοντος θέλει ἐκφωνηθῇ ὁ κοσμητὴς τοῦ Γυμνασίου Πλάτων Σταματιάδης.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΜΙΚΡΑΙ ΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ δις Μαρία Μαρόλια σπουδάσασα ἐπὶ τριετίαν τὴν Μαιευτικὴν εἰς τὸ Δημ. Μαιευτήριον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐγκαθίσταται ὁριστικῶς εἰς Καλλονήν. Οὕτω ἡ Καλλονὴ κατὰ τὰ πέρξ χωρὶς ἀποκτᾶ μαῖαν ἐπιστημονα.

— Τὴν 30 Δεκεμβρίου παρελθ. ἔτους, κατόπιν μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐδόθη ἡ παραγγελία διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἡρῴου ἐν Σκεπίῳ Γέρας ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἀντὶ 10.000 δρεχμῶν.

Οἱ κ. κ. Ἄρσ. Γιακαλῆς, Γεώργιος Τακτικὸς καὶ Παν. Ἀχβιτιέλλης προσέφεραν ὑπὲρ τοῦ ἄνω σλοπιοῦ ἀνὰ 500 Δραχμὰς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑνώσεως Ἐφέδρων Σκοπέλου ἐκφράζει αὐτοῖς τὰς εὐχαριστίας τῆς.

Κοινωνικὰ

Τὴν ἐγκαίρτον διπλωματοῦχον μαῖαν Αἶα ἐρίνην Νταραζίκη ἡ Παπαπαναγιώτου πὸ γαυτωσε τὴ γυναῖκα μου ἀπ' τὴ δυσκολωτὴ γέννα τη; χωρὶς νὰ προσκαλέσει ἰατρό, τὴν εὐχαρισιὼ δημοσίως καὶ τὴ συστείνω θερμὰ σόλες τὶς οἰκογένειες τῶν συναδέλφων.

Θανάσης Σκούφος

«Σαπφώ»

Ἄπεψε συνέχεια Ταυζὶν εὐμον Κυριακὴν νέον ὅλως πρόγραμμα μὲ τὸν προσφιλῆ Τεῦζαν τὸν θηριοδαμαστὴν μας καὶ ὥρεν ὁ 1)2 ἑ Μανιζὶκη δευτέρα ἐπ:χὴ καὶ τέλος με μοτσιακὴν Κοζακσὴν ὥρα θ 1)2 διο τελευταίαν φορὰν μὲ μουσικὴν τὴν Δευτέραν Μπερτὴν νέο, ψιζομβῆς τὴς καλλιτέχνιδ), Πέμπ ηα πτερ Σέρζο.

Ἑνώσεις

Ἐφέδρων Ἀξ. Λέσβου

Ἀνακοινωθὲν

Ὑπενθυμίζομεν πρὸς τοὺς κ. κ. Συναδέλφους, ὅτι εἰρὼν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. θέλει γίνει ἐν τῷ Κινηματογράφῳ «Σαπφὼ» ἡ Συνέλευσις πρὸς ἐκλογὴν νέου ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀνεγνωσις τοῦ ἐγκεκριμένου Καταστατικοῦ τῆς ἡμετέρας Ἑνώσεως, καὶ ἔγκρισις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλήνων Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑνώσεως

ΠΟΛΕΙΤΑΙ σιτοκαθαριστήριον (γκσκιν) Σίγκαρ, συστήματος Ἰσηγόνη. Ἐργαλεῖον τέλειον καὶ καινοτεχνὲ. κατάλληλον διὰ μ γάλ ἔργα σεις. Πληροφορεῖται παρὰ τῷ κ. Ἰωάννῃ Χ. Βενεψῆς Πολυχρόνιον. 4

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ εὔριον Κυριακὴν εἰς τὴν «Μυροβόλον Ἀνοιξιν» θὰ εὑρίσκετε: Γάλα, Κακάο, Καφέ, Τέϊον, Κουλουρὰκια Παξμαδάκια κ. τ. λ. δλα ἀγνὰ καὶ καθαρά.

Δήλωσις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν κατόχων λαχείων τοῦ μεγάλου τάπητος, οὗτινος ἡ ἐκκύβευσις θὰ ἐγένετο τὴ 14)27 Σεπτεμβ ίου π. ἔ, ὅτι γενομένης σήμερον τῆς «λήρώσεω» ἐν τῷ Δημαρχείῳ παρουσία τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τῶν κ. κ. Γ. Ζιγρίου γραμματέω τῆς Νοσοκομείου Λέσβου, Γ. Μανιζ βίνου δξ)ου τῆς γραφυλακῆς καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κα ἐφημερίου τ ῦ Ἁγίου Γεωργίου Εὐαγγέλου Κολλυβᾶ, ἐπέδρ σεν ὁ ἀρ.θμὸς (488). Καλεῖται δθεν ὁ κάτ χος τοῦ κερδίσαντος τούτου λαχνοῦ, ὅπως προσαγάγῃ τοῦτον εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ σήμερον καὶ παρ ιλ βῃ τὸν τάπητα, καθόσον παρεχ μένης τῆς προθεσμίας ταύτης χάνει πᾶν ἐπ' αὐτοῦ δικαίωμα.

Μυτιλήνη 25 Ἰανουαρίου 1924

Ἐκ τοῦ Δημαρχείου

Ε΄ δοποίησις

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 27 Ἰανουαρίου 1924 ὥραν 10—12 π. μ. ἐμπροσθεν τοῦ Καφενείου κ. Γρηγορίου πρὸὴν Καλαγίνη ἐκτίθενται ἐ.ς ἐξ ὀνόματι πληστριασμὸν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογραφείου Μυτιλ ἡς κ. Δημ. Κοββιδία τὰ κάτωθι ἀκίνητα κείμενα ἐντὸς τῆς πόλεως Μυτιλήνης εἰς Κουλουμάρα καὶ ἀνήκοντα εἰς τοὺς κληρονόμους τ ῦ ἀπ βιώσαντο. Θεοδ. Καλογήρου ἤ Βάῤρα. — "Ητοι 1) Μία οἰκόπεδον συνορευόμενον γύρωθεν μὲ εἰνίας Θο. Ἀρχοντοπούλου, Βασ Κοπάνου, Ἀντ. Βουλουμῆ. Ἀπόστ. Θεοδούλα, Μπραιζόπη Π ναγιώτη Παράσχου Βαῤρα καὶ δρόμον.

2) Δύο συνεχόμενα οἰκίαι, συνορεύουσαι μὲ δμοίαν Συιλιανίδο, Ἐπιμίκης συζ. Γ. Σπεθάτου καὶ δρόμον.

3) Μία ἐκδομὴ φούρνου συνορευομένη μὲ δρόμον, οἰκία Παν. Μπαρτζιόπη καὶ Παράσχου Βαῤρα.

Προσκαλοῦνται οἱ β τὰ μενοι ὅπως προσέλθωσι καὶ π ειδοτήσωσι. 4—4

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν π ροσχῆ Κυριακὴν 27ην τρέχ. τελοῦντε. ἐ τῷ Ναῷ τοῦ ἁγ. Θεράποντος 40ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς, ἡμῶν υἱοῦ, συζύγου, ἀδελφοῦ καὶ συγγενοῦ,

Ὁμήρου Στεφανέλλη

παρακαλοῦμεν πάντα, τ ὺς τιμοῦντα, τὴν μνήμην του ὅπω. προσέλθωσ. καὶ συνεύφωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις τω.

Μυτιλ ἡ τ ῆ 25)1)24.

Οἱ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ

Μήτηρ
Σύζυγος
Ἀδελφοί
Συγγενεῖς

Ἀριθ. 1116 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 24 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1924 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ὁ δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Π. Παναγιωτόπουλος, τῇ ἐγγράφῳ παραγγελίᾳ τοῦ δικηγόρου Ἀριστείδου Καλμκιῆ πληρεξουσίου τῆς Ἀνοιξῶπης Γεωρ. Κωρβέλη κατοίκου Τενέδου μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν δια τοῦ ἀγνώστου διαμονῆς Γεώργιον Κεῤβέλην τὴν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1924 γνωστοποίησιν μαρτύρων, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίου Μηθύμνης ὡς Εἰσηγητοῦ, διὰ ἧς γνωστοποιεῖ ὅτι θέλει κλητεύσῃ καὶ ἐξεῖσιν μαρτυρίας πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ δικ τῆς ὑπ' ἀριθ. 430 (1922) ἀπεφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Μυτιλήνη, ἐκβληθέντος ἀποδείξεως τοῦ Χ. φάλαμπου Ἐλευθερίου, Παναγιν Δήμαν Βουτζᾶ, Νικόλαον Σβίγγον, Χρῆστον Μαλαμπτένιον καὶ Παῦλον Κοβιγνην κατοίκους Μηθύμνης ἐκτὸς τούτων ἐπιφυλάσσεται νὰ γνωστοποιήσῃ τῷ ἀντιδικῳ καὶ ἄλλους μάρτυρας καὶ καλεῖ αὐτὸν ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων γενησομένην κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ὁρισθησομένην δικάσιμον.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς, Α. Ἀλεξανδρόπουλος.

Ὁ Δι.. Κλητὴρ Σ. Παν. γωτόπ ιλος.

Ἀκρι βὲς ἀντίγραφον αὐθημερὸν ὁ Πληρεξούσιος Διηγόρος, Ἀρ. Καλλικλῆς.

ΜΙΧ. Γ. ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ ΟΠΟΥΛΟΣ & Σ.ια

Ὁδὸς Χ' Γεωνίου Βρύση

Λίδη Βιομηχανίας. — Σεβῆρα. Γαιανθρακες.

Σίδηρα ἐλεφεία λεμφίνε, δέματε, βίδε., τσιμπίνια ρεδέλε, λοφία δερματινα μηχανῶν, μπ τιδε, χυτηρίων καὶ ἐν γένει δια τὰ εἴδη μτχανικῆς. Ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀσυνεγωνίστους. Τὸ κέρδος ἐν τῇ κατανάλωσι. 1—10

HALCYON LINE

ΟΛΛΑΝΔΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Τὸ Ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «ΕΜΜΑ PARK» ἀν χωρήσῃ ἐκ τοῦ λιμένος μας τὴν 10ῃ Φεβρουαρίου 1924 δ.' Ἀμβέρσα, Ρότιτεδ:ῃ, Ἀμστερὸ μ καὶ Ἀμβ ῤῥυ, διχμε ὁ ἐμπ ειματα δια τοῦ ἄνω λιμένος.

Μεταφορώσεις εἰς Ρότιτεδαμ διὰ τοὺς λιμένας τῆ Ἀμερικῆς.

Πρὸς τὸν Μυτιλήνης

Τράπεζα Ράλλη καὶ Πεσματζόγλου

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 4721 ΑΘΗΝΑΙ 26 Ἰανουαρίου ὥρα 9

Τὸ Συμβούλιον τῶν χαριτῶν

Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῶν Χαρίτων ἔχουν περατωθῇ. Δημοσιεύεται ἤδη τὸ Διάταγμα ἀπονομῆς χάριτο; εἰς πάντας τοὺς καταδίκους τοῦ τελευταίου στασιαστικοῦ κινήματος. Ἡ ποινὴ τῶν στρατηγῶν Δεναρδοπούλου καὶ Γαρναλίδη ὑποβιβάζεται εἰς πενταετῆ φυλάκισιν, τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως. Οἱ ἔχοντες ἐλαφρότερας ποινὰς ἀπελευθεροῦνται.

Ὁ κ. Δαγκλῆς ἀσθενεῖ

Ὁ κ. Δαγκλῆς ἔσχεν αἰφνίδιον προσβολὴν ἡμιπληγίας.

Ἡ σημερινὴ συνεδρία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως

Συνέρχεται σήμερον ἡ Ἐθνοσυνέλευσις. Θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ καὶ δυναστικοῦ ζητήματος. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου θὰ ὁμιλήσῃ ὁ πληρεξούσιος Ἀσβοῦ κ. Γ. Παπανδρέου κηρυσσόμενος ὑπὲρ τῆς ἐνεργείας δημοψηφίσματος καὶ τῆς διὰ τούτου λύσεως τοῦ πολιτειακοῦ νομίμως.

Ὑπουργικαὶ περιοδεῖαι

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Καφαντάρης θὰ ἐκτελέσῃ περιοδείαν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας ὅπως ἀντιληφθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Θὰ ἐπανεκδοθοῦν αἱ παυθεῖσαι ἐφημερίδες

Κατετέθη εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν πρότασις ἀνυψώσεως τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Διατάγματος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται ἡ ἐπανέκδοσις τῶν ἀντιδρασικῶν ἐφημερίδων.

Ὁ Τρότσκυ ἀσθενεῖ

Τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐκ Μόσχας ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ Σοβιετικὸς Ἐπίτροπος Τρότσκυ, εὑρισκόμενος ἀπὸ ἡμερῶν εἰς τὸν Καύκασον ἠσθένησεν, ἡ δὲ κατάστασις του ὁλοὲν χειροτερεύει.

Ναυάγιον Ἀμερικανικοῦ πολεμικοῦ

Τὸ Ἀμερικανικὸν εὐδρομον «Τακόμα» κατεβυθίσθη πρὸ τοῦ Μεξικανικοῦ λιμένος «Ταμπίκου» Ὁ κυβερνήτης καὶ δύο ραδιοτηλεγραφηταὶ ἐπνίγησαν, μέρος δὲ τοῦ λοιποῦ πληρώματος ἐσώθη ὑπὸ Μεξικανῶν ἐπαναστατῶν.

Ἐπανάληψις σχέσεων Ἀγγλίας καὶ Ρωσσίας

Ἡ νέα Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Σοβιετικοῦ ἐν Ρωσσίᾳ καθεστῶτος. Μετὰ τὴν ἐπανάληψιν ἐπισήμων διπλωματικῶν σχέσεων ἡ Ἀγγλία θὰ διορίσῃ ἐν Μόσχᾳ πρεσβευτήν.

Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάνης

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης; τῆς Λωζάνης ἐπισπεύδονται.

Οἱ Γερμανοὶ διὰ τὸν Βενιζέλον

Ἡ Ὁλλανδικὴ ἐφημερὶς «Τηλέγραφος» γράφει ὅτι ὁ διάσημος Γερμανὸς δημοσιολόγος Μαξιμιλιανὸς Χάρδεν, δημοσιεύει μακρὰν ἱστορικὴν ἐπισκόπησιν τοῦ ἔργου τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1909 καὶ ἐφεξῆς καὶ καταλήγει ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, μετὰ τόσας συμφορὰς ποὺ ἔπαθε, θὰ ἐλθῇ πλέον εἰς ἐπίγνωσιν καὶ θὰ συναισθανθῇ τὸ μέγα κακὸν ὅπερ ἐπροξένησεν εἰς ἑαυτὸν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς του ἔναντι τοῦ Βενιζέλου.

Μ. ΡΟΔΑΣ

Ζητήσατε ὅλοι ἀπὸ τὸν παντοπώλην σας τὴν **ΒΟΥΤΥΡΙΝΗΝ** ἐφάμελλον τοῦ νωποῦ βουτύρου γάλακτος.
Στοιχίζει πολὺ εὐθηνότερα.
1—5

ΟΙΚΗΤΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΠΑΝΑΓ. Γ. ΚΟΤΝΤΟΥΡΑ
ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Κουλιμπάρας

ΔΟΓΩ τῆς μεγάλης κατανα-λώσεως τῶν Σιγαρέττων μας
ΑΣΤΡΟΝ
εὐχαριστοῦμεν ἐφ' μὲν εἰς γνῶσιν τῶν κ.κ. Καπνιστῶν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἔχομε κατὰ πᾶν κολλιτεχνίσῃ τὴν ποιότητά των, εἰ. τρόπον ὥστε νὰ εἶναι ἀνώτερα ἄλων τῶν ξένων.
Μὲ τὴν κεφαλίδισιν ὅτι θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἔχωμεν τὴν πρώτην ἐκλεκτοφόραν, πορικαλοῦμεν τοὺς, ἀμφιβάλλοντας νὰ δ κιμάσουν καὶ νὰ συγκρίνουν.
Μ. ΚΑΡΔΑΣΟΣ & Σία

Θέλετε νὰ καπνίσητε σιγαρέττα σέρτικα;
Ἀγοράσατε
„ΣΚΡΑ„
— ΧΙΩΤΕΛΛΗ —
Τὸ πατσάλι των ἀποτελεῖται ἀπὸ παλαιὰ καπνὰ Ἀγριτίου σέρτικα.
ΔΡΧ. 4

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΝΩΛΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΙΕΥΤΙΚΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ 10-12 & 3-5

Ἐπιστρέψας ἐξ Ἀθηνῶν ὁ γνωστὸς εἰς Μυτιλήνην ὀδοντοτεχνίτης Πέτρος Κυρατζῆς ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασίας του καὶ πάλιν εἰς τὴν 15ὴν Κλινικὴν εὐρισκομένην ἀνωθεν Νέας Ἀγορᾶς. Ἀναλαμβάνει πᾶσαν ὀδοντοτεχνικὴν ἐργασίαν μὲ ἐγγύησιν, ἤτοι κατασκευὴν τεχνητῶν ὀδόντων χρυσῶν καὶ γεφυρωτῶν κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα. 11—15

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΚΑΛΦΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς
Παθολόγος — Παιδίατρος
Λέγεται ἀσθενεῖς εἰς τὸ Φαρμακεῖον Φώτιδα. Τ ὐ, πτωχοῦ δωρεὰν καθ' ἑκάστην. 6 15

ΕΜΠΡΟΣ!!
Ὅσοι θέλουν νὰ σώσουν τὴν ὑγείαν πρέπει νὰ πίνουν τὰ
ΑΓΝΑ ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ποὺ βρίσκουν μόνον σεοῦ
Ἀνδρέα Κ. Γρηγορίου ἢ Ἀγιασσώτου
συνοικία Πόρτες
Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ. Ἐπίσης πωλεῖται Κονιὰκ τῶν Ἐργοστασίων Παραιῶς *Φινοπούλου* καὶ *Λούλου—Τσόνρα* γονδρικῶς καὶ λιανικῶς.
Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. 13—15

Ἀρωματικὰ Σαπούνια
— ALEPSOAP —
Ἀνώτερα δλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλλιστεύματα. Παρασκευάζεται παρὰ τῇ Τοσπέζῃ **Ἀδ. Π. Χ'' Χριστόφα**, Γεωτικῶν Ἀναπροσόπων. 12—20

**ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ Α